

BAN TRAO THÁNH VỤ

THÍCH CA, THÁI THƯỢNG, KHÔNG TUYÊN SƯ,
GIÁ NGỰ ĐÀN TRUNG BỐ ĐẠI TỪ.
BAN PHƯỚC, BAN QUYỀN TRAO THÁNH VỤ,
LO TU, LO ĐẠO LẠI THANH HƯ.

Tôn Sư chào chư thiên ân đồ đệ thanh tịnh nghe dạy.

Nho, Thích, Đạo tuy ba mà một,
Phật, Thánh, Tiên, chỉ cốt độ đời.
Chúng sanh gốc ở nơi Trời,
Chung qui cũng được về nơi Niết Bàn.

Xưa chia ra để toan cứu độ,
Nay hiệp vào tìm chỗ cộng thông.
Quyết xây cõi thế đại đồng,
Chuyên ngươn thánh đức trần hồng an vui.

Sứ mạng trao cho người hướng đạo,
Hợp sức nhau tái tạo dinh hoàn.
Trần ai hóa cảnh Niết Bàn,
Chúng sanh ngày tháng an nhàn tự do.

Gánh trách nhiệm giao cho môn đệ,
Gắng công tu trực huệ chứng đơn.
Khó khăn phận sự chớ sờn,
Lợi danh không bận, thua hơn đâu còn.

Khuyên đệ tử lo tròn sứ mạng,
Phải tự thân trong sáng thuần nhu.
Kiên thành ngày một công phu,
Đề lòng rộng lắng tiếp thu điển lành.

Danh của trò là danh của Đạo,
Đạo có thành đầu nảo thiên ân.
Nên hư quyền pháp trọn phần,
Làm gương hậu tấn, cân phân lấy mình.

Chư môn đệ, hôm nay Tôn Sư để mấy lời tuy đơn sơ giản dị, mà một khẩu quyết làm mục thước sau này. Sở dĩ quyền pháp sứ mạng chưa linh là do thiên ân hướng đạo chưa trực ngộ chơn tâm màu nhiệm, nên Thánh Hội Minh Lý còn nằm trong vòng hỗn thế vô minh. Người thiên ân chưa ý thức được quyền pháp, nên chẳng hết lòng đi sâu vào con

đường giải thoát vô vi, chưa thấy được mâu nhiệm tự thân mà chỉ thấy quyền năng ngoại giới, làm cho lòng mình chưa đủ tin. Nếu khoa học mà đủ đem lại an lành cho bốn biển, thì không cần nói đến đạo đức làm gì, mà đạo đức không phải nói suông, mà cần hình hiện ở con người trực chứng chơn lý, thì mới thấy sự mâu nhiệm vạn năng của con tâm Bác Nhã, chẳng những cải hóa cuộc thế mà còn giải thoát cho linh hồn.

Chúa sự Sống chưa hiện, Thần lẽ Thật chưa ra, mà sự Sống, lẽ Thật ở đâu ? Không phải ở trên Trời dưới đất hay ngoài vạn dặm trùng dương, mà ở ngay trong lòng của mọi người. Lòng ấy bị thần cõi chết đương làm che khuất án mờ, nhiều lớp nhiều ngăn. Thần cõi chết là những đục vọng đua chen giành giật bên ngoài. Tưởng đó là cứu tinh, là thần bảo mạng, nên ca tụng ngợi khen danh lợi, quyền năng của cơ giới, mà cơ giới đã gieo rắc khổ đau thương tràn ngập cho loài người.

Bây giờ cần có bậc chơn tu quyết tâm giải thoát mọi triền phược vô minh, vứt cả khôn ngoan của hạ trí, buông bỏ cả cái gì bằng sắc tướng âm thanh. Tâm không phân biệt ta người, thì lòng rỗng rang lặng lẽ, thì Thần lẽ Thật, Chúa sự Sống được xuất hiện thì đâu đâu thiên hạ cũng tìm đến, cũng qui về. Nếu ngày nào Thần lẽ Thật chưa ra đời, thì dầu sức mạnh như nguyên tử lực, tài xảo khôn ngoan như khoa học cũng không sao thấy được thanh bình.

Vì vậy mà Trời Phật nóng lòng muốn cứu chúng sanh, nên cố tìm trao quyền pháp cho chư thiên ân, mà quyền pháp có trao, chư thiên ân không quyết tâm để tu chứng thì sứ mạng khó thành. Vậy muốn cứu đời, muốn thành đạo, không phải học nhiều kinh sách, nói giỏi lời cuốn thiên hạ, cũng chẳng ích lợi gì, mà phải thực hiện được con người quyền pháp là con người chúa của sự Sống, là thần lẽ Thật. Thần lẽ Thật là gì ? Tất cả dưới đời mà mọi người thấy được, rờ được, ngửi được, nghe được, toàn là giả trá, là sự chết, là mọi ràng buộc khổ đau. Thần lẽ Thật là **Chơn tâm vô hình, có tu mới chứng được** mà thôi. Nên sứ mạng Minh Lý, chư môn sanh **cố quyết thực hiện**, mà Bác Nhã Tịnh Đường là lo để đào tạo sản xuất Sự Sống và Thần Lẽ Thật vậy .

Các môn đồ gắng lên để tiếp đón sự mâu nhiệm kia.

.....Hội Thánh Minh Lý còn nhiều khuyết điểm, chư đồ đệ họp sức nhau mà tu, mà học, mà xây dựng cho quyền pháp được viên dung, nhưt là hôm nay Hội Thánh Minh Lý được ban phong thêm các chức vụ.

Những trò đã dâng đàn bái mạng thọ nhận quyền pháp nên hiểu rằng : từ đây đã rửa tay danh lợi bụi trần, đã bước lên trên mọi sự ở cõi đời, không còn lù đù nơi hoan lộ như kẻ phàm trần, lo ăn lo mặc cho thân mà không nghĩ đến nhơn quần nhơn loại. Đàn đã bắt cao trên nền ý nghĩa là vượt khỏi thế gian phàm tục, gần cùng Trời Phật Thánh Tiên (đáng ra đàn đó phải cao phân nửa bàn đàn).

Đó là ngôi Trung Bảo thông đồng cùng Thiên Địa trong tam tài. Người thiên ân được thánh tầy, được thọ pháp quán danh là người thiên ân chịu mạng Trời, chịu trách nhiệm cùng Hội Thánh và nhơn sanh. Xưa kia, kẻ nguyên chủ lên cầm quyền trị dân phải được

thánh tủy, phải chịu pháp quán đánh của Giáo Hội, ý nghĩa được thay Trời và được dân giao phó; thì sự quán đánh này là một pháp khai thông các môn đồ, **nếu phát từ tâm sẽ tu chứng pháp.**

.....Từ đây công việc bên ngoài còn nhiều hỗn tạp, khó khăn chuyển biến bất thường, không đủ sức để hòa giải mọi việc nên cần tiếp tục thông công cho ơn điển dễ bề chan rưới, dùng đồng loan cũng nên vì đại sự mà hi sinh việc nhỏ.

Tôn Sư ban ơn lành cho chư thiên ân và toàn môn sanh trong Giáo Hội Minh Lý...

Chào chư môn sanh .

2/7/2005